

Əla, sənə **tam fərqli, dərin və mistik** bir uzun hekayə yazıram. Əsərin adı "**Üçüncü Qapı**" olacaq. Fantastika, psixologiya və sirr elementləri ilə doludur. Başlayaq:

Üçüncü Qapı

Bütün bu hadisələr, 2022-ci ilin sentyabrında, Bakı metrosunun "İçərişəhər" stansiyasında baş verdi. Həmin gün 24 yaşlı Elxan işdən gec çıxmışdı. Proqramçı idi, amma son günlər qəribə bir depressiya yaşayırdı. Həyat ona süni gəlirdi. Günlər ekranda, gecələr isə tavanı seyr etməklə keçirdi. Anası ilə yaşasa da, heç bir söz paylaşmırdı. Bir sözlə, **həyat bir alqoritmə çevrilmişdi** və Elxan bu alqoritmin nəticəsini öncədən bilirdi.

Lakin o gün nəşə dəyişdi.

Elxan platformada tək idi. Qatar gecikirdi. Birdən divardakı köhnə, paslı qapıya baxdı. Həmin qapını illərdir orada görürdü, amma heç vaxt maraqlanmazdı. Bu dəfə yaxınlaşdı. Qapının üzərində solğun bir yazı vardı:

"Üçüncü qapı — yalnız haqqa susayanlar üçün."

Qəribə idi. Bura texniki qapı olmalı idi. Amma nə kilidi vardı, nə də normal məntiqə uyğun gələn işarəsi.

Elxan əyilib qapını itələdi. Gicəlləndirici bir səs... və qapı **çırpılar kimi** açıldı. Otaq qaranlıq idi. Amma burada, yerin altındakı o sükutda nəşə onu ora çəkirdi.

Dərinlik

İçəri girəndə telefonunun işığı yandırdı. Qaranlıq divarlar, rütubətli döşəmə və bir yol... Labirintə bənzəyirdi. Elxan geri dönmək istədi, amma qapı artıq yox idi.

Əvəzində, qarşısında üç yeni qapı vardı. Hər qapının üstündə bir simvol:

1.

2.

3.

Birinci qapı titrəyirdi — sanki alovun nəfəsi idi. İkincidən su səsi gəlirdi. Amma üçüncü... üçüncü qapı **ona baxırdı**.

Elxan qərar verdi: üçüncü qapı. O, **həqiqəti** istəyirdi.

Sistem

Qapıdan keçən kimi özüylə eyni görünən bir adamla qarşılaşdı. Amma bu Elxan deyildi. Bu, sanki **həmişə olmaq istədiyi Elxan** idi. Özünəinamlı, güclü, qərarlı...

– Mən kiməm? – deyə Elxan soruşdu.

– Mən sənin “sən” olmaq istədiyin versiyanam. Sən isə sadəcə xam bir kodsan.

Elxan qorxmadı. Əksinə, ilk dəfə idi ki, içində bir hərəkət hiss edirdi. O, bu “mükəmməl versiyanı” məğlub etməli idi. Yoxsa geriye yol yoxdur.

Qarşılaşma

Onlar döyüşmədilər. Sadəcə... **danışdılar**. Hər sual Elxanın beynindəki zəncirləri qırdı:

- Sən nə üçün yaşayırsan?
- Sevdiklərim üçün.
- Bəs sən özünü sevirsənmi?
- Bilmirəm.
- Onda buradan çıxıbilməzsən.

Hər cavab onun beynində keçmiş travmaları canlandırırdı: atasıyla son danışığı, unudulmuş arzuları, universitetdə yarımçıq qoyduğu riyaziyyat layihəsi...

Elxan ağladı. Sonra gülümsədi.

– Mən özümü sevməyə başlayıram.

Birdən otaq işıqlandı. Üç qapı yoxa çıxdı. Qarşısında sadə bir mesaj vardı:

“Sistem tamamlandı. Əsas istifadəçi oyandı.”

Oyanış

Elxan özünü yenidən platformada tapdı. Qatar gəlirdi. Amma indi hər şey fərqli idi. O, artıq həyatın sadəcə təkrar olmadığını başa düşmüşdü. Onun içində **bir qapı açılmışdı** — və bu qapıdan keçənlər heç vaxt əvvəlki kimi olmur.

Elxan nəinki öz həyatını dəyişdi, həm də digər insanlara bu qapını tapmaq üçün ilham verdi. Çünki o artıq bilirdi:

"Ən böyük labirint, insanın öz içidir. Ən sirli qapı isə özünə aparandır."